

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. гр. Д., 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Д. в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър П. Монеv

Членове: Деница Кр. П.а
Милена Ив. Хараламбиева

при участието на секретаря Детелина Вл. Михова
в присъствието на прокурора З. В. Т.
като разгледа докладваното от Деница Кр. П.а Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20243200600014 по описа за 2024 година

за да се произнесе съобрази следното:

С присъда №36/09.10.2023г. по н.о.х.д.№1160/2022г. Районен съд- Д. е признал подсъдимата Д. М. Д. за виновна в това, че на 04.09.2016г., в гр. М. Ф.Р.Г., пред полицейски служител, съзнателно се ползвала от официален документ с преправено съдържание – свидетелство за управление на моторно превозно средство с № 263287960, издаден от ОД на МВР - Х., в който са били заличени личните данни и снимката на титуляра Б.Д.Б. и са отпечатани личните данни и снимката на Д. М. Д., като от нея за самото преправяне не може да се търси наказателна отговорност, поради което и на основание чл.316 вр. чл. 308 ал.2, вр. ал. 1 от НК вр. с чл.54 ал.1 от НК й наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца, чието изпълнение на основание чл.66 ал.1 от НК отложил с изпитателен срок от три години. Съдът се произнесъл по веществените доказателства и разноските по делото.

Срещу така постановената присъда е постъпила жалба от защитника на подсъдимата с доводи за явна несправедливост на наложеното наказание и искане за изменение на присъдата с преквалификация по чл.316 вр. чл.308 ал.4 т.2 от НК и прилагане на чл.78а от НК.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от защитника, който пледира, че обективния елемент от състава на престъплението не е доказан, а алтернативно поддържа искането си за преквалификация на деянието като маловажен случай с приложение на чл.78а от НК или прилагане на чл.55 от НК.

Представителят на Д.ка окръжна прокуратура пледира за потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна.

Подсъдимата, редовно уведомена по телефона не се явява в съдебно заседание, като не посочва уважителни причини, поради което въззивното заседание е проведено задочно на основание чл.269 ал.3 т.4 б „в“ от НПК.

Д.кият окръжен съд, като прецени жалбата, наведените в нея доводи, доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните в съдебно заседание, и след цялостна проверка на присъдата съгласно чл.313 и чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок.

Независимо от сочените в нея основания, съдът при служебната проверка на присъдата установи допуснато особено съществено процесуално нарушение – а именно производството пред районният съд е протекло задочно, без обаче да са били налице предпоставките за това.

Още в досъдебна фаза е било установено, че подсъдимата, макар и българска гражданска живее трайно в чужбина – а именно в Г., където всъщност е и извършено престъплението, за което е привлечена да отговаря по наказателното дело, като поради тези причини и досъдебното производство е било спирано. Още тогава, когато подсъдимата е била търсена за призоваване на адреса в България –в гр.Д. /т.е. още през 2017г.-вж. л.22 от д.п./ е било установено, че имотът в гр.Д. е необитаем и подсъдимата живее и работи в Г.. Досъдебното производство е завършило присъствено за подсъдимата, като при разпита ѝ като обвиняем, тя изрично е посочила адрес в Г. за призоваване /настоящ адрес/ и телефон.

Във внесения обвинителен акт прокурорът е посочил като адрес за призоваване на подсъдимата именно адреса, на който тя живее в Г.. Въпреки това подсъдимата не е търсена на този адрес, а на адреса в гр.Д., за който още през 2017г. е било установено, че е необитаем. За насроченото

разпоредително заседание подсъдимата е била очевидно нередовно призована - на адреса в гр.Д. призовката е върната в цялост с отбелязване, че имотът е необитаем и разрушен, а лицето живее в чужбина, а на адреса в Г. изобщо не е бил правен опит да бъде търсена /призовавана/. Съдът обаче е приел, че може да проведе задочно съдебното производство срещу подсъдимата с мотиви, че видно от върнатата за подсъдимата призовка, тя живее в чужбина, а съгласно изявленията на защитника ѝ адресът ѝ в чужбина е неизвестен и е уведомена за процесното съдебно заседание. Доколкото е било неясно на кое основание по чл.269 ал.3 т.4 от НПК съдът се е позовал, за да разгледа делото в отсъствие на подсъдимата в мотивите към присъдата е визирано основанието по чл.269 ал.3 т.4 б „а“ от НПК. Очевидно обаче това основание не е било налице, доколкото местоживеенето в чужбина на подсъдимата е било известно – конкретен адрес в Г., посочен дори в обвинителния акт. Окръжният съд намира, че никое от основанията по чл.269 ал.3 т.4 от НПК, даващи възможност за разглеждане на делото в отсъствие на подсъдимия не е било налице – подсъдимата действително е в чужбина, но с известен адрес, посочен дори в обвинителния акт, включително и посочен телефон – на този известен адрес дори не е правен опит да бъде призована –или казано другояче местоживеенето ѝ в чужбина е било известно, не е бил правен изобщо опит да бъде призована на това местоживеене и е била нередовно призована – не е налице нито хипотезата на б.„а“, нито на б „б“, нито на б“в“ на чл.269 ал.3 т.4 от НПК. Въпреки липсата на основания за провеждане на задочно производство е даден ход на разпоредителното заседание при нередовно призоваване на подсъдимата и без да е направен какъвто и да е опит тя да бъде призована, респ. уведомена за това заседание. За следващите заседания при разглеждане на делото по общия ред, съдът е посочил, че подсъдимата следва да се счита за редовно уведомена чрез защитника си, без обаче изобщо да е посочено, че защитникът е дал съгласие за това и че е поел задължение да уведоми подсъдимата и при несъобразяване, че призоваване, респ. уведомяване чрез защитник е възможно единствено при наличие на хипотезата на чл.180 ал.3 от НПК.

Правото на подсъдимия да участва лично в съдебното производство е основен елемент от справедливия процес, като задочното производство е допустимо само при доброволен и недвусмислен отказ на подсъдимия да участва лично в съдебния процес. Всички хипотези на допустимо задочно

производство по чл.269 ал.3 от НПК всъщност видно и от самите тях са израз на именно такъв отказ, който обаче не може да се приеме, че е налице в конкретния случай. След като местоживеенето на подсъдимата в чужбина е било известно с посочен конкретен адрес за призоваване/ *всъщност това е и посочения адрес за призоваване в обвинителния акт*/, а подсъдимата изобщо не е била призовавана на този адрес, като дори не е правен опит да бъде уведомена и по посочения от нея телефон, то очевидно не са били налице предпоставките за провеждане на задочно съдебно производство пред първата инстанция, при което е било нарушено правото на лично участие в процеса на подсъдимата.

Предвид изложеното по-горе и обстоятелството, че посоченото съществено процесуално нарушение не може да бъде отстранено от въззивната инстанция */още повече, че на първа инстанция е било направено и изменение на обвинението от прокурора по чл.287 от НПК*/, а е отстранимо, присъдата следва да бъде отменена и делото върнато на Районен съд-Д. за ново разглеждане от друг състав.

Водим от горното и на основание чл.335 ал.2 във вр. с чл.348 ал.3 т.1 от НПК, Д.кият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда №36/09.10.2023г. по н.о.х.д.№1160/2022г. на Районен съд - Д. и ВРЪЩА делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____